

РЕШЕНИЕ

№ 492

Гр. Перник, 23.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М. и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 404 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр. Перник срещу съдебно решение № 123 от 16.04.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1403/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 34-0000268/23.07.2013 година, издадено от директора на дирекция „Автомобилна администрация“ София, с което на Л.К.М. с ЕГН ***** *** е наложена „Глоба“ в размер на 1 500 лева на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗавтП/ за извършено административно нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 година за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба Л.К.М. редовно призован не се явява и не изпраща представител. Процесуалният представител на ответника по касационната жалба адвокат Вяра Станкова от АК – Благоевград представя писмено становище, с което моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за основателна. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд като незаконосъобразно и върне делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени и гласни доказателства е установил фактическата страна на спора. Приел е, че административнонаказаното лице в качеството си на водач на ППС влекач марка *** и полуремарке ***, собственост на ЕТ „***“ е извършвал обществен превоз на товари с международен лиценз от с. Типчевица за Кулата без да представи карта за квалификация на водач по време на проверката. На водача на ППС е бил съставен АУАН за извършено административно нарушение на нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 година за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация. Въз основа на съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/ е издадено процесното наказателно постановление /НП/.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача на товарния автомобил по реда на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвТП, тъй като в случая изпълнителното деяние е непредставянето на карта за квалификация на водач в момента на проверката, поради което следва да намери приложение санкционната норма на чл. 93, ал. 2 от ЗАвТП. Несъответствието в текстовото описание на нарушението и посочената санкционна норма е посочено като основание за отмяна на наказателното постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени писмени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е достигнал до правилни правни изводи поради следното:

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания е строго формално и следва да се развива по правилата и реда, определен в ЗАНН. Административнонаказващият орган е длъжен не само да опише подробно, ясно и пълно от фактическа страна установеното нарушение и да посочи доказателствата в негова подкрепа, но и да приложи съответната му административнонаказателна разпоредба. Това е така, защото описанието на нарушението, доказателствата, които го потвърждават и законовите разпоредби, не могат да бъдат извличани от съда по пътя на формалната или правна логика. Съдебният контрол е контрол за законосъобразност на атакуваното НП. Съдът проверява само дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон от наказващия орган и при тази проверка е недопустимо да се отстраняват допуснатите от него нарушения в НП или едва в съдебното решение да се излагат доводи, с които се тълкува, допълва или поправя неговата воля.

В настоящия случай в съставения акт за установяване на административното нарушение /АУАН/, както и в издаденото НП при описание на нарушението от фактическа страна е посочено, че по време на проверката водача на товарния автомобил не е представил на контролните органи карта за квалификация на водач, която се изисква съгласно нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 година за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация, съгласно която водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D или D+E, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача. С оглед на описаното в АУАН изпълнително деяние, е следвало административнонаказателната отговорност на жалбоподателя да бъде ангажирана на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАвтП, който предвижда санкция за водач, който в момента на проверка не представи посочените в разпоредбата документ - карта за квалификация на водач. Разликата между двете норми се изразява в това че по ал. 1 следва водача въобще да не притежава посочените документи, а в ал. 2 да не ги представя при проверка. Ето защо неправилно административнонаказващия орган /АНО/ е ангажирал административнонаказателната отговорност на дееца

по чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП. Тази разпоредба е приложима в случаите, когато водачът извършва превоз без да има посочените в нормата документи. Несъответствието между фактическото описание на нарушението, вменено във вина на дееца и приложената от АНО санкционна норма е съществено процесуално нарушение, тъй като нарушителят не може да разбере за какво точно нарушение е наказан – дали за това, което е описано от фактическа страна или за това, което е посочено в приложената санкционна норма. АНО е нарушил материалния закон като е ангажирал отговорността на водача за нарушение на чл. 93, ал.1, т.1 от ЗАвтП, вместо да ангажира отговорността му за нарушение по чл. 93, ал. 2 от ЗАвтП, за това, че не е представил в момента на проверката на контролните органи карта за квалификация на водач. В тази връзка са неоснователни наведените касационни основания от касатора.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 123 от 16.04.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1403/2013 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/